

L'Avenc de la Garrotxa

Portaveu de la Unió Nacionalista Catalana

Son col·laboradors tots els socis d'aquesta entitat

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
UNIO NACIONALISTA CATALANA
BANYOLAS

Banyolas 19 de Juny de 1910

Surtirà els diumenges
Els originals no s' retornen

Comerciants d'ideals

Diàlegs polítics-administratius

—Adéussiau, Bieló ¿aont aneu, tan cremat?
—Tinc feina y vaig depressa.
—Ja la fareu la feina. Veniu; n' hi cargolarem un de prim y farem petar la claca.
—No 'm convenen disgustos....
—¿Qué voleu dir?
—Que m' han cridat a l'ordre perque colabova a L'AVENC.
—No se que mai hagueu escrit rés pel nostre periódic. La firma den BIELÓ no ha honorat mai les nostres columnes.
—Ja m'enten el meu barret. No volen que tingui ab vosaltres converses, que després se publican.
—¿Y qui son, si's pot saber, els senyors que vos han posat el *velo*?
—Qui han d'esser? Els cacics, homes, els cacics. Están molt empipats, perque sempre 'ls hi dieu aquest fàstic: CACICS.
—Si 's passen el sant dia caciquejant, be 'ls hi escau el calificatiu.
—Ho volen manifesjarho tot; però no poden sofrir qu'els hi retreguin. Ademés están cremats, perque sempre parlem dels drets.
—Dels *torts* voldràs dir, Bieló, doncs la recaudació no pot anar mes coixa. El déficit serà grós, si continua la recaudació migrada, que s'ha obtingut fins ara. En fi, d'aixó já 'n parlarem un altre dia.
—No pas ab mi.
—Ab vos, o ab un altre. No faltaria més sino qu'els cacics ens haguessin de llescar el pá y marcarnos els temas o assumptes que podem tractar. Vos hem cridat, pera parlar den Fournier.
—¿Del Diputat? *Bueno*; no crec qu'els cacics hi tinguin cap inconvenient.
—Y torni ab els cacics; sembla que vos fan molta por.
—Por, no; però veureu, com que un hom ha de viure de voluntats y no es independent.
—Ningú ho es de absolutament independent en la vida social. La dependencia es mútua. Si vos necessiteu an els cacics, en cambi ells vos necessitan an a vos. La vida social es un cambi de serveis, que devem prestarnos els uns an els altres.
—¡Manoi! vos espliqueu com un llibre.

—Filosofia barata, de a sis y a tretze.
—D' editorial del *Setmanari*, com si diguéssim.
—Sou un Salomó en rústega, Bieló. Altra ment, tornant a lo den Fournier, ja deveu estar enterat qu'el nostre diputat ha assistit a la reunió de les majories parlamentaries den Canalejas y den Romanones.
—Aixó si que no pot ésser. ¡El nostre diputat, ministerial den Canalejas, el foribond anticlerical, quin pas per el poder marcará una estela de persecucions contra nostra Santa Mare l'Iglesia y contra les Ordres religioses, que preté equiparar a les Associacions laiques! No, no y no; aixó es una calumnia, una infamia, que no 's pot créure.
—Tinguéu una mica de calma, Bieló, y passeu la vista pels diaris de Barcelona, corresponents el dimars passat. Llegiu *La Veu de Catalunya*, *El Poble Cataiá*, *Las Noticias*, *La Publicidad*, *El Diluvio*, gairebé la totalitat... Tots donan la noticia.
—En Bieló, llegint *La Veu*: «Entre's diputats y senadors per Catalunya (assistents a la reunió) hi hem vist als senyors A., B., C., D... y Fournier.»
Mos ulls ho veuen y mon cervell se resisteix a creureho. Mai més me perdonaré la falta d'haver abandonat la causa de Catalunya, al candidat de la terra, y haverme adherit y patrocinat el candidat foraster, encasellat, recomenat pels cacics....
—Si li regoneixiu totes les tares enumerades, ¿no comprenc perque 'l patrocinareu?
—Perque 'ls senyors Joaquím Coromina y Martiriá Butinyá mel recomenaren com a católic práctic, y campió fervent de les prerrogatives de l'Iglesia. La condició de candidat católic rentava, a mos ulls, totes les demés tares que pogués tenir. Els senyors Coromina y Butinyá sempre han estat uns católics sencers; son Obrers de la Parroquia; han format part d'Ajuntaments católics; vosaltres compendreu qu'un hom qu'es curt de gambals els havia de creure a ulls clucs, quan asseguraven qu'en Fournier era católic, apostólic y Romá.
—¿Voleu dir qu' els cacics apoiaven an en Fournier per la sola condició de católic y que no perseguían altres fins que l'espíritual de la defensa de l'Iglesia? Si ells se posaren an el costat den Fornier, ho feren ab l'intent de tenir un diputat seu, que treís a vora les concessions empreses y negocis que tenen entre mans, qu'els hi recomanés els mil y un assump-

tes que tenen en tramitació a les oficines de la Provincia y de l'Estat y an els tribunals. Creiéunos, Bieló, si en Fournier en lloc de presentarse ab el carácter de católic, ho hagués fet ab el de mahometá, tampoc li hauria mancat el concurs dels cacics banyolins. El moro Muza haurían apoiat, mentres els hi hagués promés servirlos a tort y a dret, com pretenc sempre.
—Doncs de mi que no s'en refín més. Será l'última vegada que m' haurán enganyat.
—Cá, home; demá mateix vos cridarán a un mitin de protesta católica contra 'ls plans diabólics den Canalejas, y vos hi acudiréu.
—Aixó sí; per tot lo que sigui oposarse a la corrent impia y revolucionaria poden contar ab el meu apoi.
—¿No ho veieu, home? No trigarem gaire a veurer als senyors Coromina y Butinyá, capdevanters del moviment polític-católic d'aquesta població, agullonant el remat (*la grey*) recomanantli prengui actituds enérgiques—si ho féssim nosaltres, ens acusarian d'excitació de les baixes passions—contra 'ls projectes de llei civilistes del govern de Canalejas. Y vos Bieló, y, ab vos tot el remat, seguireu dócils y mansos l'esquellot dels pastors qui vos aconsejallan la revolta contra plans legislatius, que, si no defensa ab la paraula, aprovará ab el vot; l'home a qui elegireu perque defensés en el Parlament vostres conviccions arreladament católiques y vostra fé cristiana.
—Si qu' en protestaré ab totes les energies de l'ánima, contra els projectes que tendeixin a aminorar l'influencia de l'Iglesia en la vida social.
—Está clar que ho faréu; els vostres pastors ja hi compten y saben que hi posaren el mateix entusiasme que per votar la candidatura den Fournier, qui a darrera hora ens ha sortit un canalejista *curage*. Si fins els diaris de Barcelona donan la nova qu' en Canalejas en persona, si els seus quefers li permeten, anirá a Barcelona 'l dia 23, en quina data s' efectuará 'l casori de nostre diputat ab la filla del governador, pera fer de testimoni de l'acte.
—¡Dimoni y que grossa deuré esser l'influencia den Fournier, per conseguir tal distinció!
—Ja vos ho podeu asfigurar, Bieló.
—A mi tant se m' endona que l'influencia den Fournier sigui grossa com petita, car no la necessito per res, absolutament per res, puig ni tinc plets pendants de sentència, ni concessions

a Madrid, qu' esperin la firma del Director general o del ministre; ni cap assumpte qu' hagi de menester la recomanació del diputat. Conste que si 'l vaig votar, ho vaig fer creient de bona fé qu' era católic.
—Ab el catolicisme den Fournier ha passat an els nostres cacics lo que va succeir a cert comerciant, qui cansat de perdre diners en tots els negocis qu' havia emprés, invertí tots els cabals procedents de la liquidació del darrer, en la compra de sangoneras. La mala sort el perseguí en 'l darrer negoci, puig las sangoneras li sortiren taxoneras.
—¿Qué voleu dir?
—Que no s' enganxaven ni xuclaven. Els nostres comerciants de l'ideal religiós ja s' poden desiar. L'últim negoci que han intentat per explotar el sentiment católic de les masses, els hi ha fallat d'una manera tan esclatant, que els hi incapacita pera fer una nova temptativa.
ALBOL.

SECCIÓ LITERARIA

El Rossinyol

¿Sentiu?... Quina veu, quin doll d'armonia, ja tendre, ja ardent, ab suau melangia ressona en la nit y augmenta y s'exten y escampa y destría semblant inondar el blau firmament? Quin'es eixa veu, que pareix alhora un himne y un piany, que riu y que plora, ja alegre y vibrant com un raig de sol, ja trist y esllanguit com un raig de lluna?... Es el rei dels cants, es el Rossinyol que plora, que riu, que canta tot d'una: es el Rossinyol.

EL ROSSINYOL

«Cor meu, amor meu, hermosa, graciosa, mon déu, mon sol déu, mon ésser, mon viure, mon somni mes blau que més me fa lluire com més fa esclau, que canto, que m'prego, que invoco, qu' honoro gaudintme en sofrir: t'adoro! t'adoro! t'adoro! t'adoro!... ¿Qué més te puc dir?»

Com si un raig de illum, iris d'esperança

hagués penetrat en el cor de Puk, quan el Rossinyol terminà sa estansa va exhortarlo aixís ab accent poruc.

—Rossinyol amic, Rossinyol cantaire, dolç enamorat, exquisit trovaire, ¿vols venir ab mi?

No t' duré molt lluny, ni t' torbaré gaire! Baixarém al Gorc, t' volent per l'aire, jo a través la jonsa m' obriré camí.

A la que m'ha pres la pau y alegría cantarém un lai: jo te 'l dictaria, tú me 'l brodarás ab arpegis d'or; tú ho dirás mellor que jo no ho diria lo que duc al cor.

El servei es gran, la mercé es immensa; mes, en recompensa, pren tot lo que tinc, lo que valc y puc!

El bon Rossinyol, ab accent d'ofensa, va respondre a Puk:

—Jo canto no mes per la meva amiga y es pagat mon cant si 'l cor li commou.

Jo no só joglar de siga qui siga; les meves cançons no's posen a sou. Del dolor o 'l goig qu'en ton cor espleta, ¿qui millor que tú pot donar raó? Si vols fer sentir, sigues bon poeta; si vols cantar be, canta ta cançó.

Y aixecant el volb al cim d'una branca que gronxa suauent el sálser brandant, revestit de llum per la lluna blanca, reprengué son cant ab veu més vibrant:

«... Mon esser, mon viure, mon somni més blau que més me fa lliure com més me fa esclau, que canto, que prego, que invoco, qu'honoro gaudintme en sofrir: t'adoro!, t'adoro!, t'adoro!, t'adoro!... ¿Qué més te puc dir?»

APELES MESTRES.

Oh... la pesca!

—Creu, amic; no pots imaginarte 'l plaher que proporciona el pasarse una diada de l'istiu xardorós per les frescals vores del riu. Mentres ab la má aguantas la canya, t'ubriagues ab la flaire de romanins y ginesteres y el cor te vola cap a la melodiosa cansó del rossinyol que refila damunt la teva testa acompanyat del remoreig armoniós dels arbres, de la cansó vibranta de l'aigua, de les notes festives del fluviol del pastor que al cim de la montanya guarda 'l remat mandrós.... No hi ha punt de comparació entre aquesta selvatge poesia y l'embrutiment moral dels que passeu las tardes dels diumenges a un recó de café. Pero lo millor de la pesca és la emoció que se experimenta a l' instant en que 'l suro comensa a bellugarse: en aquells moments, totes les afecions de la vida s' obliden; l' atenció s' concentra exclusivament ¡qué ridícol! a un tros de suro. Ja fá estona que 'l veus com se remena, y tot d'una.... s' enfonsa, com si l'estiessin.—Ja 'l tinc,—tu penses, y al aixecar la canya veus com el peix balla de content perquè será hoste del teu sarró. Tornes a tirar la canya y experimentes les mateixes emocións; n'agafes un altre y d'aquell ne vé un'altre, fins que ja 'n tens prous per dinar. Després hi tornes y n' agates més y més per portarlos a casa, als veins, als parents, als amics, per tothom qui'n vulgui, ja que l'agafar peix lluy de serte un sacrifici es un sport agrada bilíssim y higiénic. Ab aixó, preparat, que 'l diumenge vinent anirém al Ser perquè t'en convensis.

Sortirém de jorn, ab aquella fresca brisa del matí, tot xano-xano, ab la canya al muscle y el sarró y la botella a la esquena y 'ls que 'ns veurán tindrán enveja de les hores felisses que se'ns apropen. No haurém de portar altre cosa que l'esmorsar y pa y vi per dinar. Sortirém a les cinc del matí; jo seré molt puntual.

—Amen.

—Gracias a Deu. Ja m'en tornava al llit.

—¿Qué dius a-t?

—Home, ja s'ieya més de dues hores que te esperava y el Sol ja pica de valent. ¿Aont son alló de les fresques brises del matí? ¡Ja suaré!

—Y bé, és un petit sacrifici comparat ab les delicies qu'experimentarás á n' aquelles vores del riu.

—¿Quina calor! No passa una alenada de aire. Aixó no és Sol, és foc.

—No m' en parlis; a mi se m' escorrerá la roba. Sort de qu'aviat arribarém a lloc.

—Ja voldria serhi per rebejarme a l'ombra d'un arbre.

—Ara que ja hem esmorsat, carraguém l'am y aném per feina que'l temps és or, segóns diu en Sauer. Ja sabs la instrucció; estigues ben quiet y quan vegis que piqüin, no estiris la canya fins que 'l suro s' enfonsi.

—Noy, no'm piquen.

—A mi tampoc; qu'es estrany!

—Ja fá més d' una hora que pesquém.

—No m' havia passat may.

—Y ab aquet Sol jo sóo la gota mortal.

—Aném més amunt qu'hi haurá alguna ombra y els peixos picarán.

—No, no; no 'm piquen.

—Ja es particular. Es veu bé qu'avuy no volen picar.

—No veig més que llot y greixandos.

—Probém un xic mes amunt.

—La má se m' a'orm, el brás me fá mal y encare no tenim cap peix.

—Paciencia; avuy estém de mala-lluna.

—¿Y aont és tot alló d' aquella poesia, del rossinyol?.....

—Es veu qu'avuy no té cantera.

—Massa qu'en tenen els grills y les cigales que ja 'm tan mal de cap. ¿Y alló altre del armoniós remoreig dels arbres?

—Com que no fa vent.

—Y el fluviol del pastor y el remat mandrós?

—Ara ho veurás perquè 'n vé un de pastor ab una colla de bous.

—Encare que 'ls bous siguin uns animals poc.... poetics, ja deurá serho la música del pastor. Escoltém.

—Brrrrr.... Ah, *bermey!*

—Noy. ¿No veus que 'ns tires els bous al cim?

—Mes talossos vostés de felshi por ab la canya.

—Que 't penses que 'ms haviem de deixar tussar com un torero?

—No 'ls hi haurieu pas dit res. Aixó fa covart.

—Deus ser molt valent tú....

—Arri, allá, senyorots sense butxaques, morros de....

—Es aquesta la cansó del pastor?

—Avuy tot ens surt al revés. Aném caminant....

—Y aném suant.

—..... fins que trovém un' altre gorga. Es aquí.

—Pero podrém seure ab tantes argelagues y espines.

—Aném caminant una mica més. ¿Veus? Aquí hi esterém bé; me sembra qu' agafarém peix.

—Horror!

—¿Qué hi há?

—Dos llargandaixos.

—Aném més amunt que'ns apartarém de aquets animalots.

—Si tinc de serte franc, comenso a trobar la broma pessada; ja es hora de dinar y ab les teves músiques encare no hi ha expectativa de agafar un sol barb.

—Fém un' altre cosa. Mentres pescaré, tú agafa granotes qu' és un menjar tant fi com el peix y sempre tindré aixó segur per dinar.

—¿Quin dinar més magre!

—N' he agafades tretze.

—Y jo cinc peixos. ¿Ho veus, home? Si tot és el comensar de les coses. Are dinarém, encare que pobrement, y veurás com a la tarda t'atiparás de tant agafar peix. Comensa a encendre foc; estriparém les granotes....

—Oy, qu'es sabró el peix de riu?

—Pera qui li agradi, prou. Jo 'l trovo fat, insípít,.... no val res; mes quand no hi ha altre cosa.... Ah! Ah!

—¿Qué tens?

—Ah! Ah!

—¿Qué 't passa?

—Una espina a la gargamella.

—Menja pá, que 't passarà avall.

—No hi vol passar de cap manera. Ah! Ah!

—Es que 'l peix de riu....

—Si; es deliciós com la seva pesca.

—Ara que ja hem mitj dinat, tornarém a agafar la canya ab aquella satisfacció....

—Y ab una espina al meu coll. Deixem anar a l'altre part del riu.

—Vés ab cuidado ab aquestes pedres, que son rellicoses. ¡Ep! Mes aviat lo hagués dit.

—Ja he pres un bany.

—No t' espantis, qu' ab el peix qu'ara agafarás oblidarás totes les peripecies.

—Noy, jo n'agafo molt, ¿y tú?

—Jo n'hi un.

—Es qu' encare no 't coneix; pero ja veurás com avans de marxar....

—Calla, calla.

—Piquen?

—Calla, calla.... ¡Ja 'l tinc! Gracias a Deu. Mira, quina anguila!

—Fins ab aixó tens desgracia. Es una serp d'aigua.

—Com te va provar la excursió?

—De primera, noy, de primera. Figurat qu'arribant a casa vaig haver d'enviar a buscar el metje pera que'm treués la espina del coll; l'endemá pera que 'm visités del fàstic de les granotes y el peix y l'endemapassat pera que 'm curés la pulmonia que 'm va ocasionar la caiguda a l'aigua.

—De totes maneres, no negarás que la pesca....

—Oh.... la pesca! Es un gran sport.

SECCIÓ FEMINAL

Criança dels fills

¡Un nen mal criat! Jo no coneç frase més tristonera en nostra llengua nadiua. Un nen mal criat és un nen a qui se li consent tot, a qui poc a poc se li va fent lo possible pera inocularli l'egoisme. Se l' ensenya a referirho tot a ell mateix, a subordinarho

tots als llurs desitjos, se li permet a que tracti a la mare com a una criada i al pare com a insoporable mestre. Quand els pares cedeixen ab aquesta debilitat indisculpable, recullen sempre l' indiferencia i 'l menys-preu dels llurs fills. Un nen és diverteix facilment al triomfar de la seva mare; ella, doncs, és la primera víctima. Pro tinguem cuidado, que si la mare n' és la primera víctima, no será l'única. La societat entera 'n sofrirá les consecuencias de tindre en el seu si un egoista més.

La primera virtut d'una mare deu ésser la justicia. Jamai pod ella demostrar millor el llur amor maternal, que usant de la severitat quand el seu fill se li porta malament. Ella és la conciencia palesa del nen. Quand no cria bé al seu fill és que perverteix la conciencia d'ell.

Ésser justa és el primer deure d'una mare. No 'm digueu res d' eixos gemecs i ploricóns del nen, d' aqueixes llágrimes llençades tan inoportunament. Tot n' esdevé debilitat de caracter. El veritable amor és auster i dolç a la vegada; anima a fer el bé, no sofreix ni tolera el mal i aixis procedint, fa a la vegada la ditxa de la mare i la felicitat del nen.

No basta ésser ferm ab els nens; és precis educarlos sense manyegaries; és forços ferlos portar una vida sobria i més aviat pesada que dolsa; és precis habituarlos a deixar al llit a la matinada i a ocuparlos aixis com s'axequin. Un ditxo antic diu que 'l matinejar dona salut, fortuna y bon judici. Quand a tan baix preu poden comprar-se el *judici*, la *fortuna* i la *salut*, seria grollera boijaria no aprofitar l'ocasió.

Si voleu que vostres fills siguin homes i les llurs filles dones, inspireulshi desde 'l bressol un despreci profund en front d'eixes necessitats ficticies tan exteses en nostre societat. El luxe no ha fet, ni fá sino grandíssims mals. Es precis que 'ls nens siguin educats seriament per les mares, doncs és un cas d'assegurança de benestar per l'avenir de les families.

MALVA-VERA.

NOVES

Incendi.—A la nit del día 4 del corrent mes, en mitj d'una forta tempesta de trons y aiga, caigué sobre la fàbrica de paper, anomenada *La Farga*, propietat de don Joaquím Escatllar, un llamp que ficantse dintre l'estenedor produí un gros incendi, que's lográ dominar pels bombers al cap de dues hores. Les autoritats locals, guardia civil y el Cos de Somatents acudiren desde 'ls primers moments al lloc del sinistre, donant encertades disposicions per aminorar els efectes destructors del mateix.

S'ensorrá 'l teulat del estenedor y el sostre del primer pis. Sortosament no hi hagué desgracias personals, calculantse 'ls danyes materials en unas 5.800 pesetas. L'edifici estava assegurat a *La Catalana* quina companyia pagá an el senyor Escatllar l'import dels perjudicis peritats.

De segona convocatoria.—A causa de estar ausents els senyors Alcalde, 1.er tinent y Secretari qui anàrene Girona a evaquer una diligencia judicial, dijous no pogué celebrarse la sessió municipal, que tingué lloc ahir de segona convocatoria, quin extracte publicarém en la vinenta edició.

Re població de l'estany.—Dimars arribaren les noves especies de peixos, qu'aná a cercar a

Barcelona, don Joaquím Riera Ricolt, comissionat de l'Ajuntament.

La mateixa tarda de l'arribada, quedàren instalats en els dipòsits de xarxa metàllica construïts ad hoc a l'interior de la pesquera den Marimón.

Les especies, com ja tenim dit repetides vegades son: «fencas de Rússia», «idem de Mongolia», «salmos», «carpes» y «truites dorades».

A la frega de cinc cents, entre totes les especies, son els peixos instalats en els dipòsits. Si 's poden conservar y viure dintre l'aigua de l'estany, mes endavant, pel mes d'Octubre, als voltants de la festa major, se tirarán al llac 4 ó 5 mil exemplars de dites especies, fentse allavors la gran festa del Peix y un concurs internacional de Pesca, an el qual pendrían part sportmans estrangers.

L'Ajuntament a fi de que no siguin destruïdes les especies prengué energics acords en la sessió d'ahir, en la qual se presentá el següent projecte de bandol:

«Primer. Queda abierto en la Secretaría del Ayuntamiento un Registro de Barcas en el que, dentro el plazo de diez días, deberán inscribir las suyas cuantos las poseen.

Segundo. Queda terminantemente prohibida la salida de barcas de las pesqueras ú orillas del Lago desde las 8 de la noche hasta las 5 de la mañana durante los meses de Mayo a Septiembre, y desde las 5 de la tarde á las 7 de la mañana en el resto del año.

Tercero. Todos cuantos deseen ó tengan precision de salir con barca dentro las horas antes señaladas, deberán ponerlo previamente en conocimiento de la Alcaldía, la que les proveerá del oportuno permiso y tendrán obligacion de llevar en la barca un farol encendido.

Cuarto. Se prohíbe asimismo, por durante todo el tiempo que el Ayuntamiento considere necesario para lograr la reproduccion, en cantidad suficiente, de las nuevas especies, pescar en el Lago con redes ó con cualquiera otros utensilios ó artefactos, aunque autorice su uso la vigente Ley de pesca, no permitiéndose, en tanto, verificarlo en otra forma que con caña.

Quinto. Los infractores de cualquiera de las precedentes disposiciones serán castigados con multa de 15 á 25 pesetas por la primera vez y denunciados á los Tribunales en caso de reincidencia, todo ello sin perjuicio de privarles del derecho de tener barca ó pesquera, si así lo creyera conveniente el Ayuntamiento.

Sexto. Los dependientes de la Alcaldía, Somatén y Guardia civil quedan encargados de velar por la observancia de estas disposiciones y de denunciar cualquiera infraccion de las mismas.»

Alguns regidors ab qui parlàrem y que coneixien la minuta transcrita, ens manifestàren que seria aprovada en tots els seus estrems, afegintni alguns de nous per assegurar més y més la conservació dels peixos.

Tot quant se fassi an aquest sentit mereixerá l'aprovació de l'opinió aimant de la cultura y del progrés d'aquesta població.

Missa nova.—Dijous passat celebrá sa primera missa a l'Església del Monestir, nostre estimat compatriota l'il·lustrat professor del Col·legi del Collell, Rvnt. D. Joseph Comerma y Vilar. Apadrinaren el nou celebrant sos pares D. Esteve y D.ª Joaquima, pronunciant un eloquent sermó alusiu a la festa, el P. missionista, D. Joseph Oliver.

Dimars vinent cantarà missa l'estimat amic, Rvnt. D. Joaquím Grabulosa, que serà apadrinat per la distingida dama, D.ª María Privat vinda de Torrent y son fill el jove D. Lluís.

Els padrins se proposan donar molt lli-

ment a la cerimonia que 's celebrara també a l'Església del Monestir.

Magnífica casa de recent y moderna construcció, ab una gran botiga y espaiós magatzem, situada en la plassa de la Constitució, 5, está per arrendar.

Raó: Salvador Masgrau Cordoní.

El Canigó á Figueras.—Fou un éxit gros l'obtingut en la representació de l'imortal poema de mossén Cinto, adaptat a l'escena pel mestre en Gay Saber, D. Joseph Carner; haventhi posat música el mestre Pahissa, qui ha demostrat esser un compositor de gran volada.

Avui 's donará la segona representació a les Arenes de Barcelona.

Recaudació de consums.—Durant la primera dezena del corrent mes de Juny s'han recaudat 1699'05 pessetes.

Farmacia de torn.—Avui correspon estar oberta la de D. Teodor Masgrau, Mercadal, 11.

Cambi de local.—El periódic caciquista ha traslladat les oficines de Redacció y Administració a un pis del carrer de Girona. El confrare caciquista rodant, rodant, anirà a caure a La Lliga, centre d'ont surten les inspiracions y ordes per 'l Setmanari.

Diuenje passat se celebrá a l'Església del Monestir la solemne conclusió del mes de Maria. Totes les funcions, especialment la del Besmans a la Verge revestiren extraordinari esplendor. L'espaiós temple era incapás per contenir l'immensa generació que hi acudí, per quin motiu se repetí la funció el dilluns.

Dilluns, els paletas y obrers del ram de construcció celebràren la festa de Sant Antoni de Pádua, ab ofici al matí, sardanes a la plassa a la tarda y ball a la nit, a la sala de cal Nunci.

Banyistas.—Se comensa a notar la presència de moltes families forasteres, quins individus venen a cercar l'esplai de l'esperit, qu'els ofereix l'hermós panorama de belleses naturals, que s'acoblan en les encontrades banyolines y la salut del cos qu'els hi donan las riques aigües minerals.

Desde primers de mes está prenent les aigües sulfuroses acompanyat de sa distingida senyora y bella nevoda, l'exdiputat a Corts per aquest districte y elocuent advocat, don Pompeu de Quintana.

A tots els desitjém que l'estada a Banyolas els hi sigui agradable y sanitosa.

Visita.—Hem tingut el gust d'estrenyer la mà de nostre bon amic y compatriota, el ric comerciant de Pamplona, don Josep Butinyá, qui ha passat uns quants dias al costat de la seva familia.

Sardanes.—Mols son los dias qu' en obsequi als senyors forasters, que'ns honran ab sa visita durant la present temporada, 's ballen sardanes llargas a la plassa de la Constitució unas voltas, y altres en la dels Turers, que 's veuen molt animades.

La temporada d'istiu comensa, doncs, molt animada y divertida.

El grupo de cultura.—El día 5 se reunió aquesta entitat, pera procedir a la renovació parcial de la Junta directiva que ha quedat constituída en la forma següent.

President, don Agustí Faig; vispresident primer, don Francisco Ballesteros; vispresident segón, don Jaume Claramunt; interventor, don Joan Campsolinas; secretari, don Joan Aulina; vacals, don Joan Pujol, don Martí Puig y don Francisco Molleví.

Secció administrativa.—Predident, don Jaume Claramunt; tresorer, don Lluís de Ameller; vocals, don Amadeu Esparch, don Joan Bosch y don Salvador Durán.

Secció d'estudis.—President, don Francisco Ballesteros; bibliotecari, don Martí Puig; vocals, don Joaquím P. Riera; don Evarist Jimenez y don Jaume Masó.

En la mateixa sessió quedá nomenat Director de l'estimat contrare El Amigo del Pueblo, don Martí Puig y redactor en cap, don Francisco Ballesteros, donantse compte de l'estat económic de l'entitat que no pot ésser mes florent, doncs acusa un remanent en caixa de 557 pessetes.

Salvador Masgrau y Cordoní

Banca, Borsa, Comptes corrents, Cambis de monedes.

Negocia'ls cupóns Amortissable, 4% y Interior 4%; venciment 1er de Juliol vinent.

Subasta.—Per dissabte vinent, 25, está senyalada la subasta de la carretera de Medinyá a Conellá, baix el tipo de 228.473'46 pessetes.

La sega.—Degut al bon temps de sol fort, que hem tingut durant la passada setmana, els blats, civades y demés grans han assolit completa saó. Nostres agricultors han comensat ja a segar, quinas operacions estarán a son plé durant la setmana entrant.

Esposició en projecte.—Ampliant l'informació que publiquem an aquesta mateixa secció, hem sabut, a darrera hora, que per la vinenta Festa major se tracta de celebrar una esposició d'aparells y ormeigs de pesca, dels que serán permesos an el nostre estany y una altre de totes les varietats y especies de peixos que 's poden criar y 's criarán an el mateix. Els iniciadors de l'idea comptan ab el valió concurs de l'il·lustrat director del Parc Zoológic de Barcelona, D. Agustí Darder y dels dignes individus que forman la Junta municipal de Ciencies naturals d'aquella ciutat, qui han ofert, si 'l projecte 's dú a term, portar totes les especies y varietats existents a l'Aquarium de Barcelona pera figurar en l'esposició ictiogenica de Banyolas.

El vehinat d'aquesta població está pregonament agrait an els senyors Darder y de la Junta de Ciencies naturals per l'interés que han demostrat per la repoblació de nostre llac, facilitantnos els exemplars de les noves especies.

L'AVENÇ DE LA GARROTXA, fentse ressó del sentiment general, remercia a els senyors esmentats les facilitats y concurs que han prestat a nostre Ajuntament en l'obra profitosa que tans beneficis en materials pot reportarnos.

Espatlla-closques

GEROGLÍFICS

X
La Pageda Emporium

I B
1909 1910

B 19100

L I

VII VIII

XIII

.DLID.

JOSEPHINI

Les solucions en el número próxim.

Les de l'anterior son: A la carta numérica: Marcelino. — Ramón. — Calella. — Mariano. — Emili. Al grogíleg: un meu parent, es isleny.

Registre Civil

Inscripcions verificades desde

'1 día 10 al 16 del corrent Juny.

Naixements

Pere Feixas y Matamala, fill de Martiriá y Dolors; Rosa Casas y Puigdemont, filla de Silvestre y Margarida; Crescencia Busquets y Pau, filla de Pere y Rosa.

Defuncions

Esperansa Aymerich Turró, 67 anys, soltera, per reblandiment cerebral.

Matrimonis

Cap.

Mercat de Banyolas

Dia 15 de Juny de 1910

Blat.	de 18'50 á 19'00	ptas. qtra.
Mestall.	» 16'50 á 17'00	» »
Ordi.	» 11'00 á 11'50	» »
Civada.	» 8'00 á 8'50	» »
Blat de moro.	» 12'00 á 12'50	» »
Fabes.	» 14'00 á 14'50	» »
Monjetes.	» 37'50 á 38'00	» »
Fabons.	» 15'00 á 15'50	» »
Vesses.	» 14'00 á 14'50	» »
Llobins.	» 8'00 á 8'50	» »
Mill.	» 14'50 á 15'00	» »
Panis.	» 12'00 á 12'50	» »
Fajol.	» 13'00 á 13'50	» »
Alls.	» 0'00 á 0'00	» forc.
Ous.	» 0'95 á 1'00	» dna.
Oli.	» 14'50 á 15'00	» mallal.

Gran Hotel del Comers

Carrer Albareda, núm. 5.--GRONÀ

Propietari: D. Antonio Vallvé Serra

Corresponsals en las principals Fondas d' Espanya

Aquesta espaiosa FONDA, situada en la part plana y central de l'immortal ciutat, té 50 habitacions ab tot el confort modern, amobladas ab el gust y llimpiesa que requereix un Hotel de primer orde, tinguent además quarto de banys y duxas, llum eléctrica y timbres en totes las dependencias y un caudal d'aiga potable, inmillorable y de reconeguda fama entre 'ls hidròlegs.

Cuina espanyola y francesa
JARDI

MENJADOR D' ESTIU

Se serveix a la carta y cuberts. Aquests desde 2 pessetes per munt.

Abonos mensuals, ab habitacions, desde 100 pessetes

Banquets, Bateigs, Casoris, Lunchs y Refrescos á preus módics y convencionals y en locals especials.

An els turistas, viatjants, jurats, chors, comisions, congresistes y colegials sels hi concedeixen y fan preus especials.

A l'arribada dels trens hi ha omnibus de la casa y cotxes de lloguer, á preus reduïts del **HOTEL DEL COMERS.**

Servei de personal triat

Garage

INTERPRETES Y COMISIONISTAS

FERRETERIA, QUINCALLERIA Y OBRADORS DE LLAUNERIA

DE

JAUME SAGUER Y BARCELÓ

Plassa Constitució, 1 y Mercadal, 1

ADMINISTRADOR DE LES AIGÜES POTABLES D'AQUESTA

PREUS ECONÓMICS

== Miguel Talleda ==

SASTRE

Trajos exclusivament a mida

Princesa, 11 - 1.º 1.ª -- Barcelona

FÁBRICA DE ANISSATS

LICORS Y VINS DEL PAÍS

Fills de Pere Malagelada

CARRER DE SANTA MARÍA. — BANYOLAS

BISICLETAS

VENDA DE CICLES, ACCESORIS, PESAS DE RECÀMBI Y REPARACIONS

JOSEP FIGULS

BANYOLAS

Preus exageradament econòmics

Xacolats

TORRENT

CASA FUNDADA EN 1780.

Puresa Garantida.

Provedors de la Reial Casa.

Premiada en distintas Esposicions.

CLASSES ESPECIALS

Pera colegis y comunitats religioses.

Especialitat en la fabricació de xacolats fins ab canyella y vainilla.

DESPATX CENTRAL

ESCRIBANIAS, 8.--BANYOLAS

Gran regalo artístic

Completament nou

Primer y únic á Espanya

Consisteix ab una magnífica ampliació, pel procediment al carbó lo mes perfeccionat fins ara, tamany d'una fulla ó sia 50 por 60 centímetres.

Ab aquest medi tota persona de bon gust artístic y de bon cor pot tenir un recort de las personas volgudas, difuntas ó vivas, pagant solsament el valor del marc. Els que desitjin l' ampliació no han de fer mes que demanarla al fotógraf Rafel Mayor, mentres permaneceix en aquesta població, ó á Barcelona, Rambla del Centre, n.º 7 (Fotografia devant del Liceo).

Es precís qu'els encàrregs vagin ben especificats, espressant els retocs qu'en el treball se desitjin, com per exemple, cambi de trajo, de pentinat; si 's volen mes joves ó vells, ó bé afavorits, etc., etc. Se treuen reproduccions de fotografias antigas, gravats, pintures, escultures, objectes d'art y santuaris, etc., etc.

Taller fotogràfic

TIRATJES DE TARJETES POSTALS AL BROMURO Y ESMALT.

RETRATS-AMPLIACIONS-REPRODUCCIONS Y MINIATURES.

FRANCISCO XAVIER MATEU

BANYOLAS

Se fan tiratjes especials pera qui 'ls desitji, enviant solsament els CLICHÉS.

Ampliacions de regalo

D' avui a fi del corrent mes, les de tamany natural per 25 pessetes se regalarán ab son elegant y artístic encuadrat y corresponent vidre.